

Omstændighederne opfordre dem dertil, det er Rusland og Preussen. Jeg taler her slet ikke om, hvorvidt vi nu befinde os i et venstabeligt eller i et venstabeligt Forhold til disse to Magter, thi den, der er vor Ven idag, kan blive vor Fjende imorgen og omvendt; men Muligheden af et saadant Angreb er tilstede. Derfor mener jeg ogsaa, at vi maa komme til en Besæftning af Kjøbenhavn paa Landsiden, men jeg sætter ikke en saadan i første Linie. I første Linie sætter jeg Sikringen mod det Angreb, der lettest kan føres imod os, og det er et Angreb paa Kjøbenhavn fra Søiden, saalænge vore Besæftninger befinde sig i den nuværende Tilstand. Dernæst sætter jeg i anden Linie, at vi saavidt mulig afkrejv Forbindelsen over Store Belt, og derefter kommer da Besæftningen af Kjøbenhavn fra Landsiden. Derfor kan jeg tiltræde det Forslag, som er fremkommet fra den ærede Minister. Man har sagt her, at man vilde have et Forslag foreliggende, som var ubtømmende, og som forebyggede fremtidige Begjæringer; men, mine Herrer, hvorledes er dette muligt? Forholdene ere idag saaledes, men om 1 Aar, om 5 Aar, om 10 Aar ere de maaske helt forandrede. Man har til alle Tider og alle vegne set, at de militære Foranstaltninger, som man har troet skulde være tilstrækkelige for en Mennefsalder, pludselig have vist sig at være saa godt som fuldstændig unyttige. Vi have selv haft et sørgeligt Exempel i den Henseende i vort næstsidste Artillerisystem, som, da det blev paabegyndt, ansaas for et af de bedste, der dengang var i Europa; men som, da det netop var gennemført, viste sig at være fuldkommen ubrugbart. (B e r g: Hørl!) Ja, hørl! Det ligger i Sagens Natur (B e r g: Nei!) Ikke det? det var dog mærkværdigt. Efter den Udvikling, som alle Opfindelser paa Krigsvidenskabens Omraade have faaet i den sidste Snæs Aar, tror jeg ikke, at selv den store Forudsæen, hvoraf det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) er i Besiddelse, vilde have faaet til med Hensyn til en Forudsæen af, at det vilde gaa saaledes. Vi befinde os i den Henseende slet ikke i nogen anden Stilling end alle de andre smaa Stater i Europa. Naar Holland i dette Dieblisk befæster sig med Besæftninger, som ere ganske anderledes storlaaede end de, der nu forlanges af os, kunde man med større Ret sige, at det befæster sig imod en vis bestemt Magt, og Oppositionen i det hollandske Parlament kunde ogsaa spørge, hvorfor man vil optræde paa en saa ufordrende Maade imod denne mægtige Magt. Noget Saadant har man imidlertid ikke hørt derfra, men man har derimod set en ganske overordentlig Enighed her at være tilstede hos Representationen med Hensyn til at bevilge de Beløb, som efter dens Mening ere fornødne til Landets Betryggelse. Representationen der er endog gaaet saa vidt, at den ved eget Initiativ har indskræn-

ket sin Ret til ved de aarlige Finantslove at tage Beslutning om Beløbets Anvendelse, idet den har bestemt, at det hele Beløb af 32 Millioner Gylden skal være anvendt i Løbet af 6 Aar. Dette er heller ikke noget saa Uørt, men det finder Sted overalt. Jeg har tidligere haft Velighed til at henlede Opmærksomheden paa, at man i det neutrale Land Belgien, hvis Stilling har noget saa overordentlig Tiltrækkende for enkelte ærede Medlemmer her i Salen, er gaaet til ganske overordentlige Anstrengelser for at sætte sig selv istand til at beskytte Landets Neutralitet. De politiske Betragtninger, som her ere fremsatte, og de politiske Undersøgelser, man har villet anstille, antager jeg, at kunne lade ligge, thi vi kjende vistnok Alle fra tidligere Erfaringer, at der ikke for en lille Stats Parlament kommer Noget ud af at ville æske sin Udenrigsminister til politiske Samtaler; han veed nemlig i Reglen ikke stort Andet, end hvad enhver af de Herrer veed. Der er derimod en anden Side af Sagen, som har større Betydning end den politiske, nemlig den finantsielle, og man har ønsket at faae en dybtgaaende Forhandling med Finantsministeren for at komme til Klarhed over, hvorvidt han kunde gaa ind paa Sagen; men da han ikke har skillet nogen særegen Fordring, turde det være klart, at han mener, at han ikke behøver nogen extraordinær Foranstaltning for at gaa ind derpaa. Naar der fra en anden Side er reist den Indvending, at vi, naar vi skulle tage denne Udgift af vort aarlige Budget, ikke kunne foretage de Omordninger af vort Skattevæsen, som de saa meget eftertragte, og som de anse for at være overordentlig nødvendige for, at et retfærdigt Beskatningsystem kan blive gennemført, skal jeg med Hensyn til Retfærdigheden ganske henholde mig til tidligere Udtalelser. Med Hensyn til Nødvendigheden af alle-æde nu at faae drøftet dette Spørgsmaal skal jeg kun sige, at der, hvis Negeringen ikke vil fremkomme med Forslag til en saadan Skatteomordning, jo er Noget, som hedder det private Initiativ, og som ikke er ganske ukendt her i Salen. Dette vil kunne benyttes, og naar vi under den Drøftelse, der da vil komme til at foregaa, skulde komme til Klarhed over, hvorledes disse Omordninger skulle foregaa, foreligger jo det af det ærede Medlem for Prestø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) igaar nævnte og af det ærede Medlem for Prestø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) saa høit skattede Middel, nemlig en Indtægtskat. Det ærede Medlem fra Møen sagde rigtignok „en Formue- og Indtægtskat“, men ligesom han holder mest af en saadan, saaledes kan jeg vel sige en Indtægtskat alene, idet det er den, som jeg, naar jeg skal have Valget imellem disse to ikke meget lystelige Ting, anser for den mindst ubehagelige. Vi ere imidlertid ikke uden Vidnesbyrd, hvad vort Lands finantsielle Tilstand angaar. Der er for nylig foruden den sædvanlige aarlige Øversigt over vor